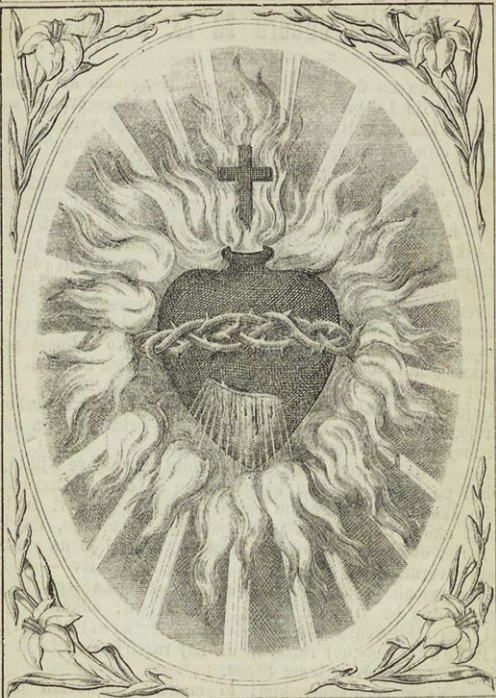

45090

03 00 197-57

Posvečevanje k Jezusovemu najsvetejšemu Sercu.

Založil Henrik Ničman v Ljubljani.

Določilo odbora za ss. obrede.

22. malega travna 1875.

„Dan na dan iz vsih delov sveta našemu sv. Očetu papežu Piju IX prihajajo prav mnoge priporočevanja od škofov, kakor tudi skoraj neštevilne prošnje vérnikov, v kterih živo zahtevajo, naj oni sami vesoljni svét blagovolijo posvetiti presvetemu Jezusovemu Sercu zato, da se pobožnost do *najsvetejšega Serca Zveličarjevega vnéma* in zvikšuje.

Njih Svetost so tedaj pred Bogom prevdarili tehtnost té reči. In da bi takó bogoljubnim željam nekako vstregli, so tukaj pristavljeno molitev dobrotno poterjili, in jo ponudijo vsim tistim, ki imajo voljo sami se posvetiti (darovati) presvetemu Jezusovemu Sercu, da naj jo molijo v katerem koli jeziku, samo da je natanko prestavljena. Vsi Kristusovi verniki, ako se s tem edinoglasnim posvečevanjem božjemu Sercu posvetijo, bodo takó edinst sv. Cerkve gotovo očitniše terdili; in v ravno tem Sercu bodo našli naj varniše pribežališe zoper nevarnosti, ki dušo obdajajo; v stiskah, ktere dan današnji Kristusovo Cerkev tarejo, bodo našli poterpežljivost; v vsih bridkostih pa naj terdnejše upanje in tolažilo.

Volja Njih Svetosti tedaj je bila, da naj se Njihova misel po le-tem določilu kongregacije ss. obredov naznani vsim škofom in naj se jim pošlje omenjena molitev. In to zato, ako v Gospodu za prav spoznajo, in menijo, da je v korist ovčicam, ki so njim izročene, da naj jo na svitlo dajo; vernike pa opominjajo, da naj to molitev — bodi si skupno ali posamezno — molijo 16. rožnika tega leta, ker ta dan bo dvestoletna obletnica, odkar se je bil naš Odrešenik sam blaženi Margareti Mariji Alakok (Alacoque) razodel, da naj razširja pobožnost k njegovemu naj svetejšemu Sercu.

Vsim vernikom, kteri to molitev imenovani dan opravijo, Njih svetost po navadni Cerkvini šegi podelé popolnoma odpustek, ki se more obrniti tudi za duše v vicah, samo da v resnici skesani spoved in sv. Obhajilo opravijo, obišejo kako cerkev ali kapelo, in tam nekaj časa zvesto molijo v namen sv. Očeta. Po odmaknjenih vsih nasprotnih dočilih 22. mal. travna 1875.

D j a n j e

posvetiti se presvetemu Jezusovemu Sercu.

O Jezus! moj Odrešenik in moj Bog! Pri vsi Tvoji veliki ljubezni do ljudi, za katerih odrešenje si vso svojo drago Kri prelil, se Ti vendar od njih tako malo ljubezen z ljubeznijo povračuje, da namesto tega Te le še prehudo žalijo in zaničujejo, posebno s preklinovanjem in oskrunovanjem praznikov. O da bi pač jest mogel Tvojemu božjemu Sercu kaj zadostiti, da bi mogel popraviti toliko nehvaležnosti in nespoznanja pri naj večem delu ljudi! Iz serca kopernim, da bi Ti mogel pokazati, kako močno želim pred vsimi ljudmi to prečešeno in ljubijoče Serce častiti, Mu ljubezen z ljubeznijo povračevati in Tvojo čast vedno bolj poviševati.

Iz serca rad, ako bi moč bilo, bi dosegel od Njega spreobrnjenje grešnikov, in otresel mlačnost pri toliko družih; ker čeravno le-ti imajo srečo, da se štejejo k Tvoji Cerkvi, jim vendar niso pri sercu koristi ne Tvoje časti in ne Tvoje Cerkve, ki je Tvoja nevesta. Ravno tako serčno, ako bi mogel, hrepenim doseči od Njega, da tisti katoličani, ki sicer ne jenjajo z mnogimi zunanjimi deli milosti se za take skazovati, pa so preveč zamaknjeni v svoje menitve in odrekujejo podvreči se sklepom svetega (rimskega) Stola, ali pa terdijo take misli, ki se ne zlagajo z njegovim naukom, — da naj bi ti k spoznanju prišli in se prepričali, da kdor Cerkve v vsem ne posluša, on ne posluša Boga, kateri je z njo.

Za dosego teh tako svetih namenov in obenem za zmago in stanovitni mir te neomadežane neveste Tvoje, kakor tudi za dobro in blagor Tvojega namestnika na zemlji, da naj vidi spolnjene svoje svete namene, in da se zraven ves du-

hovski stan vedno bolj posvečuje in Tebi prijeten prihaja; in zavoljo toliko družih namenov, ki Ti veš, o moj Jezus, da se zlagajo s Tvojo Božjo voljo, in kateri kakor koli pomagajo k spreobračanju grešnikov in posvečevanju pravičnih, da kedaj vsi svojim dušam dosežemo večno zveličanje; in poslednjič, ker vém, o moj Jezus! da Tvojemu presladkemu Sercu kaj prijetnega storim, zatorej: klečijoč Tebi pred koleni pričo Marije presvete, in vsega nebeškega dvora, slovesno spoznam, da v vsakem oziru pravice in hvaležnosti sem popolnoma in edino Tvoj, moj Odrešenik Jezus Kristus, edini studenec vsega, kar je v meni dobrega na duši in na telesu. Zedinim se z namenom naj vikšega Pastirja, ter sam sebe in vse, kar je mojega, posvetim temu naj svetejšemu Sercu, ktero samo sem odmenjen ljubiti in mu služiti z vso svojo dušo, z vsim svojim srcem, z vsimi svojimi močmi, Tvojo voljo storim za svojo in vse svoje želje zedinim s Tvojimi željami.

Za očitno spričevanje tega svojega posvečenja poslednjič Tebi samemu naznam, o moj Bog! da v prihodnjič v čast ravno tega presv. Serca hočem zapovedane praznike po ukazih sv. Cerkve posvečevati, in za njih posvečevanje skrbeti pri ljudéh, do katerih kaj premorem ali jih imam v oblasti.

Vse te svete želje in sklepe pa, ktere mi Tvoja milost navdaja, v Tvojem preljubem Sercu zedinim; upam Mu dati neko nadomestilo za tolike žaljenja, ki jih prejema od nehvaležnih človeških otrok; za svojo dušo pa in za duše vsih svojih bližnjih upam doseči svoj in občni blagor v tem in v prihodnjem življenji. Amen.

(Z dovoljenjem visokočast. ljublj. škofijstva.)

Blaznik v Ljubljani,